

שמע

א

יחוד ה הו יה גי' ייא"י דס"ג

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לברר בירורי רפ"ח

2-3-4

של אתמול

מדרגה ז'
יוד ה'י וי' ה'י

מדרגה ה' וז'

יוד ה'י ואו ה'י

אותיות

יוד ה'י ואו ה'י

מספר

מדרגה ג' וז'

יהוה יוד הא ואו הא

מדרגה ב' שהיא ד'

י"ה יהו יהוה

סה"כ גי' רפ"ח

ד

זיווג היצוניות דאו"א

דגופא בגופא

יאההי'היה

בכתר

יאההי'היה

בחב"ד

יאהלוה'הים

בו"ת

יאהדו'נהי

גי' נ"ד

[לג:]

ג

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן [נוק' של

תמול שלשום]

מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה]

יוד ה'ה וו ה'ה

ועי"ז נק' שמו של שמע

ה) (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומנפ"ר ומנפ"ר וו ומנפ"ר ומנפ"ר גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

ו' ו' יוד ה'ה וו ה'ה

רוח (מאבא) גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

מבינה דאימא

מז"ת דאימא

ו' אותיות

מספר ס"ג

יוד ה'י ואו ה'י

יוד ה'י ואו ה'י

נשמה (מאימא) גי' ע' מז"ת דאימא (מוח)

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י ככללות י"ס פרטיות,
דנה"י כלים היצונים דזו"ק, [דנה"י צ' דיש"ס],
דחג"ת ונה"י קט"ו (ד) [מ] אימא **מז"ת דאימא**.

עם מוחין פנימיים דעיבור דצ', דל' וצ' דצלם, שהם
ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י, והמקיפין המלוכשין
בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הויו"ת ונקודותם כידוע.
שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות,
דנרנח"י דנפש גנה"י, דנ"ר לקטנות, [דנה"י]
דנשמה יישו"ת, דב"ן דמ"ה ודב"ן [תבונה].

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים היצונים דו"ק
לקטנות דבירורים הנז', הכלולים בתוך הנוק'
[כ"ד שעות], העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

נשמה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

**אהי'ה
יהוה
אלהים**

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

**אוהויהו
יהוהויהו
אלהים**

חיה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

**אהי'ה
יהוה
אלהים**

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א. [כפועל, נעשה באחד]

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שה. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב.

[לד:]

ישראל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כללים פנימיים ואמצעים דזו"ן],

דנה"י צ"ג, דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (אבא),

עם מוחין פנימיים דצ' דצלם המלוכשים בהם, עם מוחין פנימיים דיניקה המלוכשים בהם, שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב, ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ד' אהי"ה וד' הויו"ת, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש צ"ג, דרוח יניקה, [דנפש] דנשמה, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן גיש"ס

(בג"ה) (נה"י)
נשמה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
יְהוָה

(חח"ן) (בג"ה) (דדת"י)
חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
(נה"י) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דנפש, דרוח [דנפש] דנשמה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהוּנוּ יְהוָהוּנוּ

(חח"ן) (נה"י)
חיה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
יְהוָה

בינה
ריבוע אלהים פשוט
א אל אלה אלהי אלהים
גי ר

חכמה
אלהים דיודי"ן
אלף למד הי יוד מם
גי ש

חו"ג דדעת מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

גי אל"י

מוחין פנימיים דיניקה דצ' דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כללים פנימיים ואמצעים] דנה"י דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה דמ"ה ודב"ן גיש"ס [דבינה לחשא], דנה"י דבינה גישסו"ת דז"א [העומד בהיכל אהבה דבריאה¹]:

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הגז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש געי' עמוד רפח, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת כלים פנימיים ואמצעיים דזו"ן. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש לעמוד רצ. עי' גם השרטוט בענין ק"ש לעמוד שה.

[לה.]

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת נשע"ר ח"ב ש' ע"ז ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מוחין דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה

אלהינו
תקוה בעל זמירת המזנות מלפ
אימא [ותבונה]
מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א
אהיה
יהוה
אלף הי יוד הי
(לבג"ה דאו"א וישסו"ת)

יהוה
אהדונהי אדון הכל היה הוה ויהיה
דעת (תרין מזלין)
מו"י דע"ב דדת"י [דחסדים]
דמ"ס דא"א
אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
נוצר
יוד הי ואו הי
(לדת"י דאו"א וישסו"ת)
ונקה

יהוה
אהדונהי אדון הכל היה הוה ויהיה
אבא [ויש"ס]
מיו"ד דע"ב דחח"ן
דמ"ס דא"א
אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי
(לחח"ן דאו"א וישסו"ת)
נשע"ר ח"ב ש' ע"ז

[לאימא ותבונה]
יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דנצח דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע חסד דז"א, לכניסה בכלין] חכמה דז"א.

[לתרין מזלין]
יכוין לסלק האור שבפרק תחתון דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע הוד דז"א, לכניסה בכלין] גבורה דז"א.

[לאבא ויש"ס]
יכוין לסלק האור שבפרק תחתון דנצח דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע נצח דז"א, לכניסה בכלין] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים [דיניקה] לעלות מ"ן [עפ"י זה נראה שהבירורים והעליה בפרצופי היניקה, כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' אגדלות, בירידה במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

יכוין גם היחוד הזה דאו"א דאצי', ודו"ן דבריאה

אהיה
יכוין לדבק ולקשר נשמתו עם נשמת הצדיק לעורר מ"ן דאימא.

אהיה
יוד הי ויו הי
*יכוין לזווג את או"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמת הצדיק וע"י שם ס"ג. והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הצדיק וע"י שם ע"ב. ומזדווגים ע"י שם ע"ב.

יהוה
יכוין לדבק ולקשר חיה שלו עם חיה של הצדיק לעורר מ"ד דאבא.

* נלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמב"ד מד' אותיות הוי"ה וד' אותיות אדני' וליחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הצדיק ועם הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דאו"א ואח"כ יכוין לזווגם כנז' וכמ"ש בע"ח של"א דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט ובש' הכונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"ם. המסדר יא"ה

[לה:]

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה', ולא יהיה לך, וליחד ה' ב"ה.

אָהַד

א"ה ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוֹד הָא וְאוּ הָא.

ד נוקביה לאה [ורחל], ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א, שבה שם אדנ"י.

[זו"ן ב] אהדות גמורה יאהדוֹנָהי

כ) יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הוי"ה גז"א, מלובש בנוק' וד' אותיות אדנ"י נוק', ביה"ד המבצע, לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	יֹוֹד הֵי וְיֵי הֵי	א	ולייחדם ע"י	א	סקילה
ס"ג	יֹוֹד הֵי וְאוּ הֵי	ה	ולייחדם ע"י	ה	שריפה
מ"ה	יֹוֹד הָא וְאוּ הָא	י	ולייחדם ע"י	י	הרג
ב"ן	יֹוֹד הֵה וְו הֵה	ה	ולייחדם ע"י	ה	חנק

ג) ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחייה] שלו למו"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה י"א"ג דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ ש"ך ש"ך דינים דזו"ן הנכללים אה"כ¹ בה. ועי"ז מתמלא שם אדנ"י שבה אלה דלת נו"ן יוד² שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך וי"א"י.

ד) גם יכוין להעלות נרנח"י [דנש' וחייה] שלו עם הנוק' דז"א א'תמוול שלשום, [עם שברי הכלים] עם הרפ"ח ניצ' [עם זו"ן דקט"י³, מהיכל אהבה דברי'] אל הז"א ג'הינואבד"ו-מע"אדף צ'רע"א

מדרגה ז'	יֹוֹד הֵי וְיֵי הֵי	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדרגה ה' וז'	יֹוֹד הֵי וְאוּ הֵי	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן, הנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
מדרגה ג' וז'	יֹוֹד הָא וְאוּ הָא	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדרגה ב' שהיא ד'	יֵה יֵהוּ יֵהוּה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, הנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח		

ה) ויכוין לחבר זו"ן יחוד, ומתחברת רחל עם לאה⁴ יאהדוֹנָהי

1. עי' שם משמעון דף קס"א סע"א, המיתוק נעשה בנסירה לבתיבת באהבה.

עי' ש"ש ח"ג דף ל' ע"א אות צ'.

2. אדנו"ת מלא מראה על שלימות הנוק'.

3. עי' שע"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין לשהבאנו בתיבת שמע.

4. עי' שע"ר ח"א ש' ע"ח.

עי' מע"א דף צ"א ע"ב. עי' בא"ל ח"א דף נ"ד סע"ב. החיבור לצורך נתינת כוח לאו"א לברר.

ו¹ גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס, מוחזין דהוי"ה ואדנ"י עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְאֱהִיָּה

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

ז² גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דהוד דתבונה, ולהעלותו לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דז"א, לכניסה בכלי] בינה דז"א

לכאן מתחילה העליה לע"ב ס"ג דא"ק - רק מי שהבאנו בשמע ישראל עולים. יש לציין שלפני תחילת העליה בפועל, היינו צריך לכוין שקודם זו"ן מבררים בירורי או"א², אלא שסידרו כוונת הברור הזה רק לאחר כוונת העליה לאו"א, וכן בכל שאר הפרצופים. צריך תמיד להקדים את הברור לפני העליה ו³ גם יכוין להעלות נשמת [וחיית³] זו"ן, והם [כל⁴] אותם המו' שנכנסו בת"י שמע ישראל, עם נשמתו [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הברורים הנז', למז"ן לאו"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלהים

אלהים

אֱהִיָּה יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

אלהים

1. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ה ע"ב ד"ה גם יכוין. קודם, עליית הנוק' לאצ"י. אח"כ המשכת ה' אחרונה דמו"ס דא"א, כדי שיעלו לאו"א (כלומר, זה לא לצורך עליה לע"ס דא"ק), הרב מביא שעה"כ.
2. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ז ע"ב, קודם הברור ואח"כ העליה.
3. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ו ע"א.
4. ע"י שער"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין (בתביבת שמע), וה' אחרונה, ... שכולם נקראים מו' דיניקה.

[לו.]

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והגרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל.

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>בינה ⟨ריבוע אלהים פשוט⟩</p> <p>א אל אלה אלהי אלהים</p> <p>ג' ר</p>	<p>אֱהִיָּהוּ יְהוָהוּ</p> <p>חכמה ⟨אלהים דיוד"ן⟩</p> <p>אלף למד הי יוד מם</p> <p>ג' ש</p>
---	---

חו"ג דדעת ⟨מ"א אותיות⟩

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

ג' אל"י

למ"ן לאו"א.

[לו:]

וזה ע"י שיכוין קצה לפני כן שגם זו"ן מבררים מברורי או"א, שנפלו במקום זו"ן.

ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] ⟨מע"א דף צ"א ע"ב⟩.

גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מברורי אחריים דא"א, שנפלו במקומם.

גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מברורי עתיק ונוק', שנפלו במקומו.

וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד הי ואו הי

יוד הי ויך הי

אֱלֹהֵי הוָה

יְאֵהוּי הוָה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים

הנז'. ונמשכים המוחין הנז', עם הגרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים

ומתלכשים בנה"י דעתיק ע"י בא"ל ח"א דף נ"ט ע"ב, וגם כמו מלך העולם.

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י

⟨פרק עליון - חב"ד⟩

אֱלֹהֵי הוָה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה ⟨אבא⟩ דז"א,

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א

אֱלֹהֵי הוָה

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,

¹ [לאו"א ⟨מלגו⟩. ולהמשיך טיפה אחרת ⟨מלברך, ממו"ס⟩ למזל העליון.

1. ע"י ע"ה ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. ע"י עה"ל ח"ג עמוד 54 ⟨176⟩. ע"י טבלה בעמוד שו.

⟨פרק אמצעי - חג"ת⟩

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

אֱלֹהֵינוּ

להמשיך [הארז] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א,

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [הארז טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז', מעורבת עם אור חיצונית דא"א,

¹ [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברק, ממו"ס) למזל העליון.

⟨פרק תחתון - נה"י⟩

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג נה"י דחג"ת דא"א

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א, **[לז.]**

ג"כ ¹ [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברק, ממו"ס) למזל העליון.

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייך רק לטיפה מלברק).¹

יְוָד אֱלֹהֵינוּ יְוָד אֱלֹהֵינוּ

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י² (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז

נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין

(ע"ח ש' או"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

1. ע"י ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. ע"י ע"ח ח"ג עמוד 54 (176).

2. (הגהה זו שייכת ליוצר, השארנו אותה גם בערבית, מפאת חשיבותה) ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצונית, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

2. ע"י אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ב, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'. ע"י מע"א דף צ"ז ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, רוחא ברוחא לפנימי, כאן דאו"א^א (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין) ¹	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
א"ה ליהיה	א"ה ליהיה	א"ה ליהיה	א"ה ליהיה

[לז:]

^ב כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יהיה	א"ה ליהיה	א"ה ליהיה
יוד הי ויו הי	יוד הי ווא הי	

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה <דכללות. תוצאה דיחוד דנשיקין>.

<כאן נעשה יחוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, ע"י עמוד שה> ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף). (צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך).

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מו' בנה"י <בצלמים>: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י <צלמים> דיש"ס [ביסוד דכללות דאבא ויש"ס].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה <בצלמים>: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י <צלמים> דתבונה [ביסוד דכללות דאימא ותבונה].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד <בנדמ"ח ל"ח ע"א> אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, ומ"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה <אחד>, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה.

לסיכום: עני"ה - אחר. ש"ש אח"כ. ע"י עני"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב.

וע"י שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב.

1. בפועל, כאן רוחא ברוחא, וכותרת לגופא בגופא, בהמשך לזווג ישסו"ת א'.

2. עיין הגהות בסוף הספר, עמוד רצא <ל"ז ע"ב (א)>.

העברת הטיפה, ואח"כ לידה א' ואז יכוין להוציא ב' צלמי המו' דאו"א שבנה"י [דג"ר¹]
דישסו"ת הא', וכל צל"ם כלול מו"ס שבו, דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל. [לח.]

ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכחב"ד
דישסו"ת השניים (טיפה גופנית, עיי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', עח"ל ח"א-26) דהפר' הנ"ל.
ומוציאין הארת המוחין שלהם ו[הם] מקיפים מוחין לכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה
גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצל"ם. ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר
דז"א, בקונה הכל), שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל.

ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים
באחוריים דחג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין
שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ל' דצל"ם. ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת
דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא וי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג).

ושארית המוחין שהם הנה"י (צ' דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י
דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים
הנ"ל הנק' צ' דצל"ם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

[לט:]

יכוין להחזיר המוחין ד-צ' דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפין:

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אלף למד הי יוד מם	אל אלה אלהי אלהים
-------------------	-------------------

ח"ג
אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,
אלף למד הי יוד מם

לחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א.

[יכוין להחזיר את המוחין לנוק', ולהורידה לבריאה².]

1. צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.
2. עיי' שע"ר ח"ב ש' ק"א.

[כז.]

חזן מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן, בתיבת אחד,

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת ל"מך דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (אבא), עם הל"מ דצלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה, עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הויו"ת וט' אהי"ה ונקודותם כידוע, שהם [יחידה, ו] חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י (כחב"ד) ודנרנח"י דרוח חג"ת, דנרנח"י דרוח יניקה, [דנפש גה"א] דנשמה (דישסו"ת), דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ייש"ס

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

לחח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת ל"מך דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן ייש"ס, דבינה (לחשך) דנה"י דבינה יישסו"ת דז"א [העומד באהבה דבריאה¹]:

ועתה יכוין להמשיך חו"ק דמוחין גדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת חו"ק דחב"ד (גדלות) דנה"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה,

עם המוחין דאו"פ דצלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה (*)
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

[כז.]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש גע' עמוד רפח, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת (כלים פנימיים ואמצעיים דזו"ן). עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש (עמוד רצ). עי' גם השרטוט בענין ק"ש (עמוד שה).
* א"ה בסידור הארוד הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציור חו"ב וחו"ג.
ועיין במש"ל בכוננת העמידה גע' עמוד שיד, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין.

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י, דחב"ד דפרצוף חב"ד <גדלות> דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה
ודב"ן דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א

לג' כלים דבינה דז"א	דכלים חיצוניים	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דחכמה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,	יוד הי ויו הי	יוד הי וואו הי	יוד הי וואו הא
אלף הא יוד הא	יוד הי וואו הי	יוד הי וואו הא	יוד הי וואו הא
אלף הא יוד הא	יוד הי וואו הי	יוד הי וואו הא	יוד הי וואו הא

ולשאיך שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

איהיה	איהיה	איהיה
יהיה	איהיה ויהיה	יהיה
	יהיה ויהיה	

בינה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי וואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא וואו
אלף הה יוד	אלף הה וואו	אלף הה וואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י, [דחג"ת] דפרצוף חב"ד <גדלות> דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה
ודב"ן דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר דנה"י דבינה דז"א

דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
יה	יוד הא וואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף למד, אלף למד הי,	י יה יהו יהוה	אלוה
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם	יהוה	אלף למד
יהוה	יהוה	

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

1. ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

יכוין למספר רומחה באופן זה

[מ.ד.]

יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג
יוד הא ואו הא	יהוה	ע"ב דמ"ה
	י.ה.י.הו.יהוה	ע"ב דב"ן
	גי' רי"ו	

ועם ל"ב אלהים

אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים

ועם ו' אלהים דקטנות דאו"א

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים

גי' רומחה

הגהות מהסידור המודפס (העמודים לפי הסידור המודפס)

דף י"ב ע"א:

הקדמת פותח את ידך

פּוֹתַחַ גי' שע"ח מ"ה ס"ה. והכוונה הוא שיכוין להמשיך שפע משע"ח נהורין עילאין דא"א, לשם מ"ה דז"א ולשם אדנ"י דנוק'.

פּוֹתַחַ אֶת יַדְךָ יכוין לר"ת שם פא"י והוא מספר חיבור הוי"ה ואדנ"י שבהם ב' יודי"ן וזהו ידך וביניהם שש אותיות מספר ו' פתח נקודת חכמה וזהו פותח. והכוונה להמשיך שפע מיו"ד דהוי"ה חכמה דז"א ע"י ו' ת"ת כולל ו"ק ליו"ד דאדנ"י יסוד דנוק'.

פּוֹתַחַ אֶת יַדְךָ, יכוין לס"ת שם חת"ך שמספרו ב' פעמים רו"ח שהם ב' אחוריים דפרצוף חג"ת דישראל עם לאה העומדים עתה אב"א שכל אחור הוא מילוי אלהי"ם דיודי"ן, ויכוין להמשיך הארה לכל רוח משם מצפ"ץ העולה כמספר אלהי"ם דיודי"ן. ונלע"ד שלום פירוש הארה הנז' הוא להמשיך לכל מילוי אלהי"ם דכל אחור ממצפ"ך פ"ו אורות מספר אלהי"ם פשוט החסר מכל מילוי והם מוחין דפנים דאחור נח"י דכל אחור ויהיה אלהי"ם דיודי"ן שלם כמספר מצפ"ץ. ויכוין כי חילוף שם חת"ך בא"ת ב"ש הוא שם סא"ל שהוא מספר חיבור הוי"ה ואדנ"י. וכעד"ז יכוין באשרי של מנחה אלא שבמקום הארה שממשיך ממצפ"ץ ימשיכנה משם אלהי"ם דיודי"ן ועד"ז בתיבת ומשביע. וכוונת ס"ת דפותח את ידך דאשרי של קודם ובא לציון גואל הוא להמשיך הארת שפע ומזון מארבע יודי"ן דע"ב דחכמה דז"א כל אחת כלולה מי' העולים ת' ומן כ"ח אותיות דמלא דמלא דע"ב דחכמה הנז' הרי חת"ך, ועד"ז בתיבת ומשביע. ומשביע גי' חת"ך יכוין בו כנ"ל כי הוא מספר ב' פעמים רוח דב' אחוריים דפרצוף נה"י דז"א עם רחל להמשיך לכל רוח הארה משם מצפ"ץ כנ"ל.

לכל חי רצון יכוין כי ר"ת הוא רחל שהיא מספר ב' פעמים דמעה תרין דרגין שבה שהם ב' כחות הדין ש"ך ופ"ר המונעים הפרנסה הנמשכים מנצח והוד דחכמה, לחכמה דמלכות. ויכוין להמשיך הארה מרצון העליון שהוא ריבוע ע"ב דיסוד דאבא ואהי"ה דיודי"ן דיסוד דאימא להמתיק את רחל ואת ב' דמעות הנז'. גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות:

דף ל"ב ע"ב:

הקדמה לק"ש

ויאמר הק"ש שהיא מ"ע בדבור שהוא חמור ומעולה יותר, (ענ"ה ע"ח ע"א, נה"ש כ"ה ע"ב) לתקן בו פנימיות וחיצוניות דפנימיות דבריאה (10-12) {ופנימיות דפנימיות (פא"ה רפ"ט ע"א) דיצירה (17) ועשיה (25) (נה"ש כ"ז ע"א)} {ופנימיות [דפנימיות] דחיצוניות (חצי 5), וחיצוניות ופנימיות דפנימיות דאצילות.

גם יכוין (עיי' באתי לגני ח"א, דף מ"ח ע"ב) לקיים מ"ע לקרות ק"ש ויכוין ליחוד הק"ש כנז"ל. ויכוין כי ע"י מ"ע דק"ש להמשיך כח ותוספת גבורה לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות. גם יכוין כי ע"י מ"ע יהיה לו כח להעלות מ"ן (מע"א ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א ק"ח ע"ב. תו"ח צ"ד ע"ב.

ע"ח ח"ב כ"א ע"ב. דע"ה ט"ו ע"ד אות י"א) אלו ולהוריד המוחין. ויכוין לזווג לאו"א בבחינת חיצוניות שהם ישסו"ת. להמשיך מהם מוחין דיניקה לזו"ן, דהיינו לנוק' בתיבת שמע, ולז"א בתיבת ישראל. דהיינו מוחין דיניקה ועיבור מו"ק (תבונה), דו"ק (יניקה) דיססו"ת הנק' תבונה, בשמע לכלי החיצון שהוא נה"י (צ') דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא נקבה:

ובמלת ישראל מוחין דיניקה מג"ר (יש"ס) דו"ק (יניקה) דיססו"ת שיר אל חו"ג דכללות חו"ב. וג"ר אלו, חו"ב ודעת דתרין עטרין חב"ד דז"א שהם חג"ת דנשמה (היינו חב"ד. חב"ד דנשמה, היינו כתר-דרוש הדעת) לכלי [פנימי ו]אמצעי שהוא [כחב"ד ו]חג"ת (מ"ל) דחג"ת (יניקה) דזו"ן, הנקרא ז"א.

ויכוין לברר ולהעלות מכלים דז"מ עם הרפ"ח ניצוצין המלוכשים בתוכם שהם הז"מ דז"ק דיי"ס דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת וזו"ן ועו"ר דאו"פ דאח' כחב"ד (גדלות). (ובערבית דפרצוף החיצון (ערבית) דבינה (עי פת"ע החדש ח"י עמ' צ"א ד"ה דבינה. שבערבית מתקנים רק בינה. ועי' ש"ש על ע"ח שער כ' פ"ט אות כ', זמרת הארץ דף א' ע"ב אות ד') דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דנוק' (ערבית) דז"א דבריאה) ובשחרית דפרצוף פנימי (שחרית) ואמצעי (מנחה) דשני פרצופי חו"ב לחש וחזרה. (ובר"ה גם דפרצוף הכתר) דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דז"א דבריאה). דהיינו ע"ב דמספר, שהיא מדרגה ז' מלכות דחסד, וס"ג דאותיות עם המספר דהיינו מדרגה ה' ז' ממלכות דגבורה וכ"ו, ומ"ה שהם מדרגה ג' ז' ממלכות ת"ת ונה"י, ורבו ע"ב דפשוט דב"ן שהיא מדרגה ב' שהיא ד'. ועם פנים דמלכות סך כולם גי' שם דשמע.

ובע' דשמע יכוין להמשיך לנוק' מן הכלים דמ"ן שביסוד דאימא חמשה ידות דשם ב"ן שהם גי' ע' עם המ"ן (הם בחי' נפש. ויכוין להמשיך לנוק', מיסוד דאימא). וכח המעלה מ"ן מבחינת ההוא רוחא שביסוד דאימא שהם ג' ויין עם שם ב"ן שהם בגי' ע' והם בחינת רוח.

גם יכוין להמשיך לנוק' מז"ת דאימא כ"א כלולה מעשר שהם בגי' ע', ס"ג עם ו' אותיות דס"ג דאותיות מבינה דאימא ע"ה גי' ע' והם בחינת נשמה:

ובכללות כוונת שמע הוא כי שמע היא מלכות המקבלת אור דזווג החיצון דאו"א הנעשה להחיות העולמות, ואור זה מקבלתו מז"ת דאימא. וכיצא בה מקבל ישראל שהוא ז"א מחו"ג דאבא (שעה"פ) וגם מקבל ז"א מוחין דקטנות החסרים לו. ועי"ז מעלים זו"ן לאו"א מ"ן, ואז מתעורר אבא עילאה והוא הויה להעשות פרצוף אחד עם יש"ס. וכן עושה אימא שהוא אלהינו עם התבונה כדי להזדווג זווג פנימי ע"י הויה שהוא הדעת בכח הארה שמושכים ממקום עליון ומורידים שפע לאח' של אחד שהוא ז"א. וגם הוא מושך הארה ממקום עליון [לג]. לו ולדלת של אחד שהיא הנוק'. ועי"י מסירת הנפש של קדוש השם בדלת של אחד, מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריאה כח המ"ן ומעלים עד ז"א דאצילות, ומזדווגים באחד (מע"א ע"א ע"ב. נה"ש י"ח ע"א, כ"ז ע"ב) ומעלים מ"ן לאו"א, ואז או"א מתייחדים בזווג בחינת חיצוניות שלהם ויורדת הטיפה שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מצטיירים כללות הד' מוחין דגדלות, ואור פנימי דו"ק שלהם מצד אימא מתלבש בו"ק דנה"י דתבונה שנצטננו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת שלה לפנות מקום לאור המוחין שיכנסו בהם, ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בז"א בסוד אור מקיף, ומהלבושים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומהמוחין אלו דזו"ן דאצילות נמשך אור מקיף

להיכל אהבה דבריאה אשר שם נעשה ג"ר כמו באצילות ע"י עשיה ויצירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף:

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהוי"ה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הו"א וחיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות י"ה וחיבור זה גי' י"א"י דס"ג:

ה הו י"ה גי' י"א"י (דס"ג) (עי' פת"ע החדש ח"ט עמ' תמ"ז)

יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין: (עי' פת"ע דף מ' ע"ב, פת"ע דף י' סע"א)

א"ה מה שיש להבין כאן בכוונת מלת שמע הוא זה (גה"ש י"ז רע"ד). א' צריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי' מלך הז' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי' המלכותי דכל הז"מ. עוד ב' כי איך מומשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. ועוד ד' צריך להבין כי הצלם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שצריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש ההיא בסדר הז"א. ונשיב על ראשון ראשון והוא כי מה ש"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בנה"ש די"ג ע"ג [י"ז רע"ד] כי הנוק' הזאת היא בחי' המלכותי דכל הז' מלכותי ולא בחי' המלך הז'. ועל מה ששאלנו כי איך מומשיכים מז"ת דאימא ואח"כ עוד מומשיכים מנה"י דאימא נלע"ד דר"ל כי תחילה מומשיכים מז"ת דמל' דאימא ואח"כ מומשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו מומשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהז"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ח ש"ט פ"ו ושי"כ פ"ה ופ"ו, ועל מ"ש כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' וכו'. יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל (דף ל"ה ע"ב, השד"ה אות ס"ב), וז"ל: ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו'. וכעד"ז במלת שמע בנוק', שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש ההיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא, ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה דנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסיקור שהמשכת הנוק' היא צ' דל' וצ' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' צ' ול' והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ' אבל בזה הצ' עצמה יש בהם צלם שלם מצד התבונה וצלם שם מצד היש"ס כנז"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב. המסדר י"א

* תפילת יום חול *

2. הכנה לפניים	2. הכנה לפנימי
בתוכת "פאהרה"	בתוכת "מלך העולם"
3. שפע דפנים	3. שפע פנימי
מתוכת "מלך עזרי"	שארית הברכה
מסירת השפע דאח' (החזרה) ופנים בתוך זו"ן.	החזרת שפע חיצון למקומו (כיל החיצון).
1. מסירה על קודיש השם.	1. מסירה על קודיש השם.
2. כרויים לצורך הפנים.	2. כרויים לצורך השפע הפנימי.
3. נפירה בין ז"א לנח' (פאהרה).	4. עליית מו"ן לע"ם דא"ק (כרויים ושפע דאח').
4. עליית מו"ן לע"ם דא"ק	5. ייחוד ע"ם דא"ק.
5. כרויים ושפע דאח'.	6. הולדת שפע הפנים.
6. ייחוד ע"ם דא"ק.	7. וידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.
7. הולדת שפע הפנים.	
8. וידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	

* מטבע ברכה *

1. מסירה על קודיש השם.	1. מסירה על קודיש השם.
2. כרויים לצורך השפע הפנימי.	2. כרויים לצורך השפע הפנימי.
3. כרויים ושפע דאח' - הוצאת המודין מחתלים).	4. עליית מו"ן לע"ם דא"ק (כרויים ושפע חיצון - הוצאת המודין מחתלים).
4. ייחוד ע"ם דא"ק.	5. ייחוד ע"ם דא"ק.
5. הולדת שפע הפנימי.	6. הולדת שפע הפנימי.
6. וידת שפע החיצון והפנימי עד על גבי רישא דז"א.	7. וידת שפע החיצון והפנימי עד על גבי רישא דז"א.

* תפילת יום חול *

1. שפע דאח'	1. שפע דאח' (תשלום מודין דיניקה)
מתוכת "שפוע" עד "למען שפוי"	בתוכת " (כרוי) אמת ה' אלקינו"
2. הכנה לזרות (דאח')	2. הכנה לזרות (דאח')
מותר דגדלות	מותר דגדלות
מתוכת "אמת" עד "למען שפוי"	מתוכת "אמת" עד "למען שפוי"
3. מסירה על קודיש השם.	3. מסירה על קודיש השם.
4. כרויים לצורך הפנים.	4. כרויים לצורך הפנים.
5. כרויים ושפע דאח' - הוצאת המודין מחתלים).	5. כרויים ושפע דאח' - הוצאת המודין מחתלים).
6. ייחוד ע"ם דא"ק.	6. ייחוד ע"ם דא"ק.
7. הולדת שפע הפנים.	7. הולדת שפע הפנים.
8. וידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	8. וידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.

* מטבע ברכה *

1. שפע דאח' (תשלום מודין דיניקה)	1. שפע דאח' (תשלום מודין דיניקה)
בתוכת " (כרוי) אמת ה' אלקינו"	בתוכת " (כרוי) אמת ה' אלקינו"
2. הכנה לזרות (דאח')	2. הכנה לזרות (דאח')
מותר דגדלות	מותר דגדלות
מתוכת "אמת" עד "למען שפוי"	מתוכת "אמת" עד "למען שפוי"
3. מסירה על קודיש השם.	3. מסירה על קודיש השם.
4. כרויים לצורך הפנים.	4. כרויים לצורך הפנים.
5. כרויים ושפע דאח' - הוצאת המודין מחתלים).	5. כרויים ושפע דאח' - הוצאת המודין מחתלים).
6. ייחוד ע"ם דא"ק.	6. ייחוד ע"ם דא"ק.
7. הולדת שפע הפנים.	7. הולדת שפע הפנים.
8. וידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	8. וידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.

